

HAYKIRIŞ

Karanlık zihinler, karanlık bir gece
Tuzaklar, oyunlar kurdular tam bir bilmece
Şeytana hizmet ederken cahil kuklalar
Ne ocaklar söndü, ne acılar yaşandı her gece

Uykudan fitneyi uyandırdılar
Kumpas için masumlara kıydılar
Oyunu lütuf görüp zulme sarıldılar
Tertemiz insanları zindanlara attılar

Bin odalı saraya sığamayan nemrutlar
Bizi bir odaya otuz kişi sığdırdılar
Bilmezler ki karunlar huzur hangi sarayda
Huzur kalplerdedir, o da sizde yok ne fayda

Her yerde zulüm, iftira bu nasıl bir illet
Dilsiz şeytan mı oldun, görmez misin ey millet
Firavunlar dışarda, Musa'lar içerdeyken
Devam eder mi sandın bu acı, bu zillet

Sustu aydınlar, konuşmadı hocalar
Korktu, sindi güçlü denen localar
Düğmeli cübbeliler, partili rütbeliler
Katledildi adalet, yok edildi değerler

Ey millet! Anla artık adalet yok, zulüm var
Yıkılsın artık kalplerdeki, vicdanlardaki duvar
Korkma artık, çocukların gözlerinde yaş var
Haykır zulmete karşı, unutma ki mizan var

İlhan Kitaphoğlu